

A JELÖLŐ BIZOTTSÁG JELENTÉSE

E választás előkészületeinek az egyesületi szervezet fejlesztése, erősítése szolgálatában kell állania. Érdemes ehhez röviden felidézni, hogy voltaképpen milyen feladatok előtt áll a magyar erdészet egyetemessége.

Ismeretes a magyar küldöttség szereplése az erdészeti világkongresszuson. Az erdők hármaskörének megfogalmazása tőlünk származik, s ezt úgy szólván minden állam delegációja elfogadta és magáévá tette. A magyar erdészet kidolgozta távlati fejlesztési koncepcióját az ezredfordulóig, s meghatározta az erdők funkció szerinti rendeltetését. Ismeretes az is, hogy az olajválság felvetette a nyersanyag-problémákat, s ismét előtérbe került az erdő jelentősége mint a nyersanyagnak folytonosan megújuló forrása. Változatlanul időszerű az 1040/1954. MT határozat jelmondata: „Adjunk több, jobb minőségű faanyagot és faterméket a népgazdaságnak és biztosítsuk a korszerű kultúr-szolgáltatásokat, a pihenés és üdülés szolgálatában”.

E gondolatok vezérelték a jelölő bizottságot, midőn megbízatása során részt vett a helyi csoportok vezetőségének újjáválasztásán, a szakosztályok tisztújításain, s az országos vezető testületek tagjainak delegálásán.

Az a szándék vezérelte munkánkat, hogy a tagság tömege szervezeten kívül közelebb kerüljön a vezető testületekhez. Egyesületünk egyetemessége bővüljön, az erdészeti szakemberek összefogása — munkahelytől, beosztástól, kortól függetlenül — népgazdaságunk erőfeszítéseinek áramába jusson. Az előkészületek során felkerestük a helyi csoportjainkat, a jogi tagságot vállaló fagazdaságainkat, üzemeket, a kutatás és oktatás intézményeit, az erdészeti irányítást bonyolító országos hatáskörű szervezeteket, hogy meggyőződjünk a közvélemény hangulatáról, s annak a mai napon hangot adjunk.

Mindenütt azt tapasztaltuk, hogy a tagság élénk érdeklődést tanúsít egyesületünk ügye iránt. A helyi csoportok választásain a tagság döntő többsége részt vett. A részvétel aránya átlagban 55—60%-ot tett ki, egyes csoportoknál megközelítette a teljes tagságot. A közvélemény feltárására a rendezvényeken való megnyilatkozásokon túl több helyen közvéleménykutató módszerrel tájékozódunk nyílt vagy titkos formában a tagság álláspontjáról. Ezek közül engedjék meg, hogy jelentőségüknek megfelelően külön is foglalkozzam.

„AZ ERDŐ” című szaklap

A tagság maximális bizalmát élvezzi a Szerkesztő Bizottság. Kívánsággként merült fel, hogy fiatalítsuk a Szerkesztő Bizottságot, s bátran adjunk teret a fiatalok megnyilatkozásainak. A témák időszerűek, de bővüljön a közgazdasági publikációk köre. Több közérdekű téma tartsa meg elismerten magas színvonalát. Adjon több teret a helyi csoportok rendezvényeit ismertető egyesületi híreknek. Nagyobb terjedelemben közölje a külföldi folyóiratokban megjelent cikkeknek ismertetését. Adjon tájékoztatót az Erdészeti Kutatásokban, a Kísérletügyi Közleményekben megjelent témákról. Az országos jelentőségű témák külön száma sikeres kezdeményezése a Szerkesztő Bizottságnak, s ez továbbra is követendő gyakorlat. Még több bátorítást adjanak a szerkesztők a technikusoknak, hogy szaporodjék a gyakorlati életben dolgozók munkájának publikálása, s tapasztalatátadó készségük kibontakozása.

Általános elismerést vívott ki az *Erdőművelési Szakosztály* rendezvényeinek kihelyezésével. Egy-egy tanácskozása soha nem látott mértékű látogatottságot élvezett, már-már kis méretű vándorgyűlés jellegét öltötte fel. Ajánlásait a Fagazdasági Tanács, a MEM országos döntések hozása, rendelkezések alkotása során hasznosítani tudta.

Az *Oktatási Bizottság* jó munkát végzett. A jövőben adjon több segítséget a vállalatok legnagyobb gondjában, a szakmunkásutánpótlás képzésének korszerűsítésében is. Foglalkozzék mindenkor a termelészövetkezetek, MN erdőgazdaságok dolgozóinak szervezett továbbképzésével is.

A *Szociálpolitikai Szakosztály* egyedülálló munkát végzett nyugdíjas tagtársai helyzetének felmérésével. Az anyagot feltárta az egyesület vezetősége előtt. Kéri, hogy adjanak hangot az állami vezetés felé, s koordinálják álláspontjukat a MEDOSZ-szal is.

A *Közjóléti Szakosztály* az erdők hármaskörének távlati elhatárolásában adott hosszú távra is ajánlást a vállalatoknak, az országos hatáskörű szervezeteknek, a társadalmi igényekkel fellépő szervezeteknek, s e munkája révén növelte az erdészeti társadalmi megbecsülését.

A *Gazdaságtani Szakosztály* rendezvényeinek száma, s a részvétel nagysága bizonyítja élénk tevékenységét. Munkája nyomán jelentősen növekedett a gazdaságossági szemlélet, s a távlati fejlesztés gazdasági megalapozottságának tematikája.

Az *Erdőrendezési Szakosztály* rendezvényei igyekeztek az üzem és hatóság közötti szemléletbeni különbségek mérséklése útján konstruktív erdőgazdasáspolitikát kialakítani.

A *Fahasználati Szakosztály*, a *Gépesítési Szakosztály*, a *Műszaki Fejlesztési Szakosztály* külön-külön színvonalas ankétokat, tapasztalatcseréket tartott, s ezek közös rendezése továbbra is általános óhaj. Igény azonban az, hogy a termelési rendszerszemlélet kibontakozzék, s ehhez a szakosztályok az eddiginél konkrétabb ajánlásokat fogalmazzanak meg, terjesszenek a vezető testületek elé.

Az *Erdészeti Mikológiai és Faanyagvédelmi Társaság* mint szakosztály egyik legszorgalmasabb intézménye szervezetünknek. Társasággá alakulása elismerése a tagság aktivitásának, közérdekű munkájának és rangot jelent a nemzetközi kapcsolatokban is.

Általános óhaj a tagság körében az ügyvezető elnökség felé a nagyobb fokú koordinálás szükségessége. Gyakran előfordul, hogy ugyanazon a napon jelentős szakosztályok közérdeklődésre tartó rendezvényei megosztják a tagságot és nem sikerül egyeztetni az integrált álláspontot a megvalósítás szolgálatában.

Az érdekvédelem

Erdekvédelmünk terén egyesületünk a MEDOSZ elnökségével szoros kapcsolatot tart. Az erdészeti dolgozók azonban kifejezésre juttatják elégedetlenségüket anyagi elismerésük jelenlegi szintje miatt. Továbbra is a sor végén állunk, s csak a szakmaszeretet és elhivatottság tart meg bennünket szakmánk szolgálatában. Az elnökség határozottabb intézkedést ajánljon a MEDOSZ-szal együtt a munkaügyi állami vezetésnek.

Főtitkárunk által kezdeményezett, s időnként vidéken megrendezésre kerülő titkári értekezletek a legsikeresebb változásai szervezeti életünknek. A munka dandárját végző csoporttitkárok okos gyülekezete pótolta az elmúlt ciklusban a választmány aktivitás-hiányát.

Az Elnökség

Az Elnökség munkájával országosan elégedett a tagság. Az elnök, a főtitkár személyében osztatlanul élvezi az ágazatilag széttagolt erdészeti vállalatokban, intézményekben, testületekben dolgozó tagság bizalmát.

Az előkészítés során felmerült a vezető testületek létszáma szűkítésének, s az egyesületi munka hatékonysága növelésének gondolata. A helyi csoportok újjá-választása során bővítettük a hagyományos vezető testületeket. A tagság a megfontolások alapján nem tartja időszerűnek sem az Elnökség, sem a Választmány körének lehatárolását. Időszerű viszont a következő kívánságok figyelembe vétele.

- bővüljön az Elnökségben a fiatalabb korosztályúak száma;
- javuljon a főváros és vidék aránya a vidék javára;
- csökkenjen az elnökségben az állami vezető tisztségeket betöltők száma, nem követelmény az, hogy az egyesületi vezetés szoros vetülete legyen a gazdasági vezetés személyi struktúrájának;
- több gyakorlati szakember és vállalatvezető kerüljön az elnökségbe;
- az erdésztechnikusok számát növeljük;
- megoszlik a vélemény az elnökségi összekötő szerepéről;
- minden erdőkezelő kapjon képviselőt a vezető testületben.

Általános óhaj, hogy az egyesület eszméjéhez ragaszkodó, megfelelő közéleti érzékenységgel rendelkező, cselekvő magatartású, a társadalmi munkát önzetlenül, áldozatkészen vállaló, s az egyesületi munkához nélkülözhetetlen időtöbblettel és cselekvési szabadsággal rendelkező tagokkal bővüljön az országos vezető szervek köre. Nekik módjuk van a végrehajtó hatalmat, s a társadalmi akaratot egységesen megítélve a tagság mozgósítására, s az állami irányításban a társadalmi közreműködés iránti igény fokozottabb kifejlesztésére.

Általános elismerés övezi az Elnökség munkáját, mivel tartalmában és munkaformáiban minden eddigi ciklust meghaladóan fejlődött és megvalósította az 1971. évi közgyűlésen kialakított határozatokat. A kapcsolat a vidéki szervezetekkel élénkebb. Legjelentősebb eredményei többek között: az Erdők Napja, a környezetvédelem erdészeti célkitűzéseinek megfogalmazása, a természetvédelem kiterjesztése, a FATE tudományos egyesülettel az integrált fagazdasági vállalatok és bútóipar, építőipar kapcsolatának kiszélesítése, a közös fejlesztési programok kidolgozása. A papír- és cellulózipari fejlesztés során a nemzetközi kooperáció célkitűzéseinek megvalósításában kialakított egyetemes fagazdasági ajánlások elkészítése az állami vezetés számára.

* * *

A népgazdaság V. ötéves terve kialakult. Lassan a helyére kerül a mi ágazatunk középtávú terve és megvalósításának szabályozó rendszere. Ennek megvalósítására kell a tagság társadalmi erejét mozgósítani, s az új vezetőségnek a stratégiát kidolgozni. A következők lesznek azok a kiemelt területek, ahol a társadalmi és tudományos munka területén számítanak ránk:

1. A fa mint nyersanyag folyamatos természetése, kitermelése fejlettebb technikával és technológiákkal.

2. Az általános technikai váltás minden szinten időszerűvé vált.

3. A mezőgazdasági földek racionális hasznosítása során felszabadult területek hasznosítása, a területeknek a hármas funkció szolgálatába állítása.

4. Az életbelépő jogoszláv—magyar papír- és cellulózipari együttműködés ellátása, a bővülő fakitermelési lehetőség kihasználása.

5. Az oktatási reform végrehajtása minden szinten növeli a társadalmi munka igényét.

Ezek az irányelvek a jelölő bizottság ajánlásai az új vezető testületnek, s ennek szolgálatára állítottuk össze a jelölő listát, melyet szavazásra ajánlunk.

A leköszönő vezető testület, a tisztségek viselői híven képviselték egyesületünk elveit, s az alapszabályban rögzítettek szerint teljesítették feladataikat. Munkájukért köszönet jár. Az idő múlásával az idősebbek ritkuló sorait fel kell váltani a fiatalabbakkal. A mai élet dinamizmusában szükség van a fiatalok munkabíráására, létfontosságú a tagsági utánpótlás biztosítása, a társadalmi munka iránti érdeklődés fenntartása és fokozása, a különböző korú generációk egymás mellett munkálkodásának megvalósítása, a fiatalos kezdeményező készség és energia párosítása a tapasztalattal.

Az 1975. nevezetes év a magyar nép, s benne a magyar erdészet életében. A felszabadulás 30. évfordulójának állami és társadalmi megünnepléséből tagágunk méltóan kivette részét.

Egyesületünk életében kimagasló e sorozatban a kecskeméti jubileumi ünnepek megrendezése, ahol a magyar nép állított kőbe vésett emléket az egymilliomodik hektár erdősisítésének. Sokan vettünk részt az ünnepségen, s úgy éreztük, méltóképpen emlékezünk meg arról a sok-sok ezer névtelen munkásról, erdészről és mérnökről, akik hivatásukhoz és munkaszeretetükhöz híven a jövő nemzedéknek gyümölcsöző és maradandó örökséget alkottak.

Most újabb nagyszerű távlatok nyíltak meg előttünk. E munkában a technika-váltás mellett generáció-váltásra is szükség van, s az a mi egyesületünkben is szükségessé tett személyi változásokat az első vonalban.

Amikor e változásokat a megváltozott jelölő lista előterjesztése során a közgyűlés rendelkezésére bocsátom, úgy érzem, kötelességem megköszönni mindazoknak a munkáját, akik az új jelölő listára már nem kerültek fel, illetve a vezető testületekben új szerepkörbe kerültek. Az erdészekről azt tartja a közvélemény, különleges, magabazárkózott társaság, melyet szervezetenként a kor követelménye sokfelé tagol, de összetartja őket az erdő szeretete és dicsőségben, hagyományokban gazdag vezető testülete, az Országos Erdészeti Egyesület. Legyenek továbbra is tagjai az Egyesületnek, segítsék a fiatalokat, alkotó munkájukra, tapasztalatukra az eddigieknél is jobban számít a megújított testület.
